

P. Maklári Éva

Az élet apró örömei, bánatai

A tv egyik népszerű műsorában
jelent meg, egy dundi nőt ölelve.
Hollandiában éltem pár hetet
– mondta, és a kábítószer meg az
élet rám dobta a HIV fertőzést.
Ő így is elfogad – bökött ujjával a
csaj felé, aki hevesen bólogatott.
Az adást néző anyja ájulásának
hírére rémülten száguldott haza
kezében lobogtatva a szerepért
kapott húszezer forintot, a meg-
tervezett hazugságért, amit minden
néző benyalt, még szegény anyja is.

*

Adót fizetni sohasem tudott,
hogy takargassa szégyenét,
egy szétszabdalt vászonlepedőre
ráfestette Lenin és Sztálin képét,
s a műhely falára rakta álságosan.
A legközelebbi foglalkók ámulva
nézték a fenségesek tekintetét.
Nem vitték el az ágyat, a szekrényt,
csak hóhuk alá csapva a zsákmányt,
siettek a pártirodába, érdeklődni,
hol lehet a két vezér még hiánycikk.
A mester pedig sarlót, kalapácsot
rajzolt, nem adva fel az újabb reményt.

*

P. MAKLÁRI ÉVA (1943) költő, író, a Vörösmarty Társaság alelnöke. Utóbbi kötete: *Kapuk* (2022).

A pikáns rajzaid mindig eldugtad
előlem a titkos fiókodba, papa,
egyszer rátaláltam meglepődve:
jé, te ilyet is tudsz, nem csak Golgotát,
keresztet, iszonyú szenvedést idézni,
és számonkértelek. Azt úgyis tudja
mindenki – legyintettél, de az isten-
hitet, a szeretetet táplálni kell.
Bólogattam, bár nem értettem még
sorsod diktálta döntésedet,
hisz 56-ban a város kirakataiba
festett Kossuth-címerekért
véresre verték a jobb kezedet.

*

Itt, a vigyázzban álló panelházak közt,
hol néha kemény futballcsata folyt
alkonyat felé, és a kocsmákból szállt
a hangos nevetés, most padot foglalt
a csend, ül mélázva, kevés vagyónát
– a nyugalmat és az utolsó harangszót
– gondosan köntösébe csavarja.
De a tetők fölötti söntés még nyitva,
dorbézolnak a színek, narancsot,
vöröset, kéket, sárgát öntenek a
sötétülő égbolt poharába, s kapatos
felhőfoszlányok maszkokat dobálnak
a bóbiskoló, szürkülő, elhagyott tájra.

*

Mister Orwell, jó uram! Túl vagyunk
84-en, de megnyugtathatom, világa
gyorsan alakul. Minden sarokból
szemmel tartanak, informálnak, meg-
formálnak, átformálnak. Azt hallod,
gyáva legyél, hát rémülten sarokba bújsz,
bűnös vagy, rács mögé zárod önmagad,
kutyába se vesznek, hát ugatni kezdel,
fiút szültél, de lány marad. A Twitter,
a Facebook önti rád mézét, s te befalod
vele a taplót is, emésztel lelkesen,
tapsolsz, ha kérnek, a nézőtér telve,
végül hat ujjat látsz majd egy kezeden.